

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งลาโอติ เซีย - หมายเลขสาม

สวนองุ่นแห่งเหล่าองุ่นแดง

Jeff Pippenger

2025-12-03

เราได้จับบทความก่อนหน้านี้ด้วยคำถามว่า “เมื่อได้วางแนวคิดเหล่านี้ไว้แล้ว ก็อาจมีผู้ถามว่า เหตุใดในเหตุการณ์ 9/11 พระธรรมโยเอลจึงกลายเป็นข่าวสารที่เปโตรได้ชี้ไว้ในวันเพ็นเทคอสต์?”

เปโตรกำลังชี้ให้เห็นว่า คำพยากรณ์ของโยเอลกำลังสัมฤทธิ์ผลในวันเพ็นเทคอสต์ ซึ่งเป็นจุดเวลาอันเป็นเครื่องหมายแห่งการสิ้นสุดของยุคเพ็นเทคอสต์ ในยุคเพ็นเทคอสต์นั้น มีการสำแดงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในตอนต้น

และต่อมาเมื่อถึงตอนปลายก็มีการสำแดงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ยิ่งใหญ่กว่า

ด้วยความเชื่อที่เข้าใจว่าทั้งพระคัมภีร์และ Spirit of Prophecy

ต่างก็นำคำพยากรณ์ของโยเอลไปประยุกต์กับช่วงเวลาแห่งฝนชุกปลายฤดู เราจึงอาจทราบได้ว่า

พระธรรมโยเอลได้กลายเป็นความจริงสำหรับกาลปัจจุบัน ณ 9/11;

และว่าองค์ประกอบทุกประการของพระธรรมเล่มนี้จะกล่าวโดยตรงถึงประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ซึ่งเริ่มต้นที่ 9/11 ต่อเนื่องไปจนถึงและรวมทั้งภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย ซึ่งโยเอลระบุว่าเป็น “วันแห่งพระยาห์เวห์”

ตั้งแต่ปี 1888 เป็นแบบอย่างไว้ เมื่อถึงวันที่ 9/11

การประกาศข่าวสารแห่งลาติเซียก็ได้กลายเป็นความจริงแห่งการทดสอบในปัจจุบัน

อิสยาห์ได้ทำให้ข่าวสารเดียวกันนั้นเป็นแบบอย่างไว้ในบทที่ห้าสิบแปด

ด้วยเสียงแตรซึ่งสำแดงแก่ชนชาติของพระเจ้าถึงการล่มสลายของพวกเขา “วัน”

ที่อิสยาห์เริ่มเปลี่ยนเสียงของตนดุจเสียงแตรนั้น คือวันเดียวกันกับที่เขาขับร้องบทเพลงแห่งสวนองุ่น.

ในวันนั้น จงขับร้องแก่นางว่า “สวนองุ่นแห่งเหล่าองุ่นแดง เรา คือพระยาห์เวห์ เป็นผู้รักษามันไว้ เราจรรดน้ำมันทุกขณะ เกรงว่าผู้ใดจะทำอันตรายมัน เราจะเฝ้ารักษามันทั้งกลางคืนและกลางวัน ความพิโรธมิได้อยู่ในเรา ผู้ใดเสาะจะตั้งหนามและพุ่มหนามต่อสู้เราในศึก? เราจะยกไปสู้กับมัน เราจะเผามันเสียพร้อมกัน หรือให้เขายึดกำลังของเราไว้ เพื่อเขาจะได้กระทำสันติภาพกับเรา และเขาจะกระทำสันติภาพกับเรา” พระองค์จะทรงกระทำให้ผู้ที่มาจากยาโคบหยั่งรากลง อิสราเอลจะออกดอกและแตกหน่อ และทำให้พื้นพิภพทั่วโลกเต็มไปด้วยผล อิสยาห์ 27:2-6

“อิสราเอล” ฝ่ายจิตวิญญาณในยุคปัจจุบัน “จะผลิดอกออกตูม และจะบานสะพรั่ง

และทำให้พื้นพิภพเต็มไปด้วยผล” ในช่วงเวลาแห่งฝนปลายฤดู เพราะฝนต้นฤดูทำให้พืชแตกหน่อและออกดอก

ส่วนฝนปลายฤดูทำให้เกิดผล เมื่ออาคารต่าง ๆ ในนิวยอร์กพังทลายลงในเหตุการณ์ 9/11

หูดสวรรค์ผู้ทรงฤทธานุภาพแห่งวิวรรณ์บทที่สิบแปดได้ลงมา และฝนปลายฤดูก็เริ่มโปรยลงมา ในเวลานั้น

ผู้เฝ้ายามของพระเจ้าจะต้องเป่าแตรไปยังคริสตจักรลาติเซีย

ข่าวสารของอิสยาห์ที่ชี้ให้เห็นบาปของประชากรของพระเจ้าก็คือเพลงแห่งสวนองุ่นเหล่าองุ่นแดงนั้นด้วย

โยเอลบทที่หนึ่งคือข่าวสารนั่นเอง.

พระวามะของพระยาห์เวห์ซึ่งมาถึงโยเอล บุตรของเปทุเอล:

จงฟังสิ่งนี้เถิด ท่านผู้เฒ่าทั้งหลาย และจงเสียดูฟังเถิด ชาวแผ่นดินทั้งสิ้น เหตุการณ์เช่นนี้เคยมีมาในสมัยของท่านทั้งหลาย หรือแม้ในสมัยบรรพบุรุษของท่านหรือ? จงบอกเล่าเรื่องนี้แก่บุตรหลานของท่าน และให้บุตรหลานของท่านบอกแก่บุตรหลานของเขา และบุตรหลานของเขาแก่อีกรุ่นหนึ่ง

สิ่งซึ่งหนอนกอได้เหลือไว้ นั้น ผงตักแตนได้กินเสียแล้ว; และสิ่งซึ่งผงตักแตนได้เหลือไว้ นั้น หนอนคืบได้กินเสียแล้ว; และสิ่งซึ่งหนอนคืบได้เหลือไว้ นั้น หนอนใบไม้ได้กินเสียแล้ว.

พวกคนซีมาเอ๋ย จงตื่นขึ้นและร้องไห้เถิด และบรรดาผู้ดื่มเหล้าองุ่นทั้งหลาย จงคร่ำครวญเถิด เพราะเรื่องน้ำองุ่นใหม่ เพราะว่ามันถูกตัดขาดไปจากปากของท่านทั้งหลาย

เพราะว่ามีประชาชาติหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดินของเรา มีกำลังเข้มแข็งและนับจำนวนไม่ได้ พันของมันเป็นพันของสิงห์ และมันมีเขี้ยวของสิงห์หนุ่มผู้ยิ่งใหญ่ มันได้ทำลายเถาองุ่นของเราเสีย และได้ลอกเปลือกต้นมะเดื่อของเรา มันได้ทำให้มันโผล่เต็มหมดสิ้นและทิ้งเสีย กิ่งก้านของมันก็กลายเป็นสีขาว

จงคร่ำครวญเหมือนหญิงพรหมจารีที่คาดผ้ากระสอบไว้ทุกซัเพราะสามีแห่งวัยสาวของนาง ธีญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาถูกตัดขาดไปจากพระนิเวศของพระยาห์เวห์ บรรดาปุโรหิตผู้เป็นผู้ประณินบัตติของพระยาห์เวห์ก็โสกเศร้า ท้องนาถูกทำลาย แผ่นดินก็คร่ำครวญ เพราะธีญาบูชาถูกทำลาย น้ำองุ่นใหม่ก็แห้งไป น้ำมันก็เหือดหายไป.

โอ บรรดาชาวนาเอ๋ย จงละอายเสียเถิด; บรรดาผู้ดูแลสวนองุ่นเอ๋ย จงรำไห้คร่ำครวญ เพราะข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์; เพราะว่าผลแห่งการเก็บเกี่ยวของท้องทุ่งได้พินาศไปแล้ว เถาองุ่นก็เหี่ยวแห้งไป และต้นมะเดื่อก็ร่วงโรย; ต้นทับทิม ต้นอินทผลัมด้วย และต้นแอปเปิล คือบรรดาต้นไม้ทั้งสิ้นในท้องทุ่ง ก็เหี่ยวเฉาไป: เพราะความขึ้นบานได้เหี่ยวแห้งไปจากบุตรทั้งหลายของมนุษย์.

จงคาดเอาไว้และคร่ำครวญเถิด พวกปุโรหิตเอ๋ย; จงโหยหวนเถิด พวกผู้ประณินบัตติที่แทนบูชา; จงมานอนในผ้ากระสอบตลอดคืนเถิด พวกผู้ประณินบัตติแห่งพระเจ้าของข้าพเจ้าเอ๋ย; เพราะธีญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาถูกระงับไปจากพระนิเวศแห่งพระเจ้าของพวกท่านแล้ว

จงกำหนดการอดอาหาร จงเรียกประชุมสัปดาห์ดี

จงรวบรวมบรรดาผู้อาวุโสและชาวแผ่นดินทั้งสิ้นเข้าสู่พระนิเวศแห่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่าน และร้องทูลต่อพระยาห์เวห์ว่า วิบัติแก่วันนั้น! เพราะวันแห่งพระยาห์เวห์ใกล้เข้ามาแล้ว และมันจะมาถึงดูความพินาศจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์มิใช่หรือ?

อาหารมิได้ถูกตัดขาดไปต่อหน้าต่อตาเราหรือ?

ทั้งความยินดีและความขึ้นบานจากพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเราด้วย เมล็ดพืชเน่าอยู่ใต้ก้อนดินของมัน ยิ่งฉางร้างเปล่า โรงเก็บพังทลายลง; เพราะข้าวธีญาบูชาเหี่ยวแห้งไปแล้ว ผงสัตว์ร้องครวญครางอย่างไรหนอ! ผงโคจรวนกระวาย เพราะมันไม่มีทุ่งหญ้า; แม้แต่ผงแกะก็ถูกทำให้รกร้างด้วย

ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะร้องทูลต่อพระองค์ เพราะไฟได้เผาผลาญทุ่งหญ้าแห่งถิ่นทุรกันดาร และเปลวเพลิงได้เผาผลาญบรรดาต้นไม้ทั้งสิ้นในท้องทุ่ง เหล่าสัตว์ป่าในท้องทุ่งก็ร้องทูลต่อพระองค์ด้วย เพราะลำธารน้ำทั้งหลายได้แห้งไป และไฟได้เผาผลาญทุ่งหญ้าแห่งถิ่นทุรกันดาร โยเอล 1:1-20

บทแรกของโยเอลกล่าวถึงการทำลายสวนองุ่นของพระเจ้า อีสยาห์กำหนดให้ "วันนั้น"

เป็นวันที่ฝนชุกปลายฤดูเริ่มต้นขึ้น เพราะในวันนั้นพืชทั้งหลายเริ่มผลิดอกและแตกหน่อ

ข้อเท็จจริงที่ว่าอีสยาห์บอกเราว่าประชากรของพระเจ้าจะ "หยิ่งรัก" "ผลิดอกและแตกหน่อ"

และทำให้แผ่นดินโลกเต็มไปด้วย "ผล" นั้น

เป็นการแสดงให้เห็นประวัติศาสตร์ที่ดำเนินไปอย่างก้าวหน้าสามขั้นตอน พืชยอม "หยิ่งรัก" ลงในดิน ฉะนั้น

“หยั่งราก” จึงหมายถึงการตั้งอยู่บนพื้นดิน ซึ่งเป็นชั้นล่างสุดหรือรากฐาน ผู้ที่ “ออกมาจากยาโคบ” ย่อม “หยั่งราก” แล้วจากนั้นจึงถูกเรียกว่า “อิสราเอล” ผู้ที่ออกมาจากประสบการณ์แบบเลาดีเซียแล้ว จึงถูกเรียกว่าฟีลาเดลเฟีย กระนั้น การจะคงรักษาประสบการณ์นั้นไว้ได้ จำต้องมีชัยชนะในกระบวนการแห่งการทดสอบซึ่งสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์

ความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างยาโคบ (ผู้ฉวย) และอิสราเอล (ผู้มีชัย) กำลังบ่งชี้ว่า ณ 9/11 บรรดาผู้ที่ “หยั่งราก” โดยการกลับคืนสู่รากฐานทั้งหลาย ก็ได้เข้าสู่ความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญาในที่นั้นและเวลานั้น ในเชิงพยากรณ์ การเปลี่ยนชื่อเป็นสัญลักษณ์ของพันธสัญญา ดังที่ปรากฏในกรณีของอับรามเป็นอับราฮัม ซาราห์เป็นซาราห์ ยาโคบเป็นอิสราเอล และผู้อื่นอีก ในข้อนี้ บรรดาผู้ที่ได้กลับคืนสู่ความจริงพื้นฐานดั้งเดิม ณ 9/11 ได้เข้าสู่ความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญา ขณะที่ฝนเริ่มก่อให้เกิดดอกและตุ่ม เมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ ทั่วทั้งโลกจะเต็มไปด้วย “ผล” เพราะในเวลานั้นฝนจะถูกลงมาอย่างไม่มีขอบเขต

อิสยาห์จะต้องสอดคล้องกับอิสยาห์เอง และแน่นอนกับบรรดาผู้พยากรณ์อื่นทั้งสิ้น แต่อิสยาห์ต้องเปล่งเสียงของตนดุจเสียงแตร และสำแดงบาปของเซเวนต์เดย์แอ็ดเวนติสต์ชาวเลาดีเซียแก่พวกเขา ภายในบริบทของบทเพลงแห่งสวนองุ่น บทเพลงนั้นพระเยซูได้ทรงขับร้องไว้ในคำอุปมาเรื่องสวนองุ่น สวนองุ่นนั้นทำให้พระองค์ทรงกันแสง ขณะที่ก่อนกางเขนเป็นครั้งสุดท้าย พระองค์ทอดพระเนตรออกไปเหนือกรุงเยรูซาเล็ม โดยทรงทราบว่าอิสราเอล โบราณได้มาถึงจุดสิ้นสุดแห่งวาระแห่งการทดลองของพวกเขาแล้ว และกำลังถูกทรงข้ามผ่านไปในฐานะชนพันธสัญญาของพระเจ้า ในเวลาเดียวกัน พระคริสต์กำลังทรงเข้าสู่พันธสัญญากับชนชาติหนึ่งซึ่งจะบังเกิดผลอันสมควรจากสวนองุ่นของพระเจ้า ไม่ว่าเรื่องราวของสวนองุ่นในสมัยโยชูวา ณ เบื้องต้น หรือในสมัยพระเยซู ณ ตอนปลาย ผู้ที่ได้กลายเป็นชนแห่งพันธสัญญาใหม่นั้นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

พระคริสต์ทรงตรัสถึงคำพยากรณ์เรื่องสวนองุ่นของอิสยาห์ เช่นเดียวกับที่ซิสเตอร์ไวท์ได้กล่าวถึงเช่นกัน

“อุปมาเรื่องสวนองุ่นนั้นมิได้ใช้กับชนชาติยิวเท่านั้น หากยังมีบทเรียนสำหรับเราด้วย คริสตจักรในยุคนี้ได้รับการประทานสิทธิพิเศษและพระพรอันยิ่งใหญ่มากจากพระเจ้า และพระองค์ทรงคาดหวังผลตอบแทนที่สมควรกัน” Christ Object Lessons, 296.

เป็นประโยชน์ที่จะอ่านข้อพระคัมภีร์ตอนที่นำไปสู่ถ้อยแถลงสุดท้ายจากพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์

“บทที่ 23—สวนองุ่นขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

“ชนชาติยิว”

“อุปมาเรื่องบุตรชายสองคนนั้น ตามมาด้วยอุปมาเรื่องสวนองุ่น ในอุปมาแรก พระคริสต์ได้ทรงวางไว้ต่อหน้าพวกอาจารย์ชาวยิวถึงความสำคัญของการเชื่อฟัง ในอีกอุปมาหนึ่ง พระองค์ทรงชี้ให้เห็นพระพรอันอุดมที่ได้ประทานแก่อิสราเอล และโดยพระพรเหล่านี้ทรงสำแดงสิทธิเรียกร้องของพระเจ้าต่อการเชื่อฟังของพวกเขา พระองค์ทรงวางไว้ต่อหน้าพวกเขาซึ่งพระสิริแห่งพระประสงค์ของพระเจ้า ซึ่งโดยการเชื่อฟังพวกเขาอาจทำให้สำเร็จได้ ครั้นทรงเปิดม่านแห่งอนาคตออก พระองค์ทรงสำแดงให้เห็นว่า โดยความล้มเหลวในการทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ ทั้งชนชาติยอมกำลังสูญเสียพระพรของพระองค์ และนำความพินาศมาสู่ตนเอง”

“พระคริสต์ตรัสว่า ‘มีเจ้าของเรือนผู้หนึ่ง ซึ่งปลูกสวนองุ่นไว้ และล้อมรั้วรอบมัน ขุดบ่ออย่างงุ่นไว้ในนั้น และสร้างหอคอย แล้วให้ชาวสวนเช่า และเดินทางไปยังเมืองไกล”

คำพรรณนาเกี่ยวกับสวนองุ่นนี้ได้ถูกกล่าวไว้โดยผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ว่า
“บัดนี้ข้าพเจ้าจะขับร้องเพลงหนึ่งแต่ผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้า
เป็นเพลงของผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้าเกี่ยวกับสวนองุ่นของพระองค์
ผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้ามีสวนองุ่นอยู่บนเนินเขาอันอุดมยิ่ง พระองค์ทรงล้อมรั้วไว้
และทรงเก็บก้อนหินออกเสีย และทรงปลูกด้วยเถาองุ่นพันธุ์เลิศ และทรงสร้างหอคอยไว้ท่ามกลางสวนนั้น
และได้ทรงทำบ่ออย่างองุ่นไว้ในนั้นด้วย และพระองค์ทรงมุ่งหวังว่ามันจะเกิดผลองุ่น” อิสยาห์ 5:1, 2

“ชาวไร่เลือกที่ดินผืนหนึ่งจากถิ่นทุรกันดาร เขาทำรั้วล้อม แผ้วถาง และไถพรนมัน
แล้วปลูกด้วยเถาองุ่นชั้นเลิศ โดยคาดหวังการเก็บเกี่ยวอันอุดมสมบูรณ์ เขาคาดหวังว่าแปลงดินผืนนี้
ซึ่งเหนือกว่าที่รกร้างซึ่งไม่ได้รับการเพาะปลูก
จะนำเกียรติมาสู่เขาโดยสีแดงผลแห่งการดูแลเอาใจใส่และความตราตรึงของเขาในการเพาะปลูกนั้นใด
พระเจ้ก็ได้ทรงเลือกชนชาติหนึ่งออกมาจากโลก เพื่อให้ได้รับการฝึกฝนและอบรมโดยพระคริสต์ฉันนั้น
ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า ‘เพราะสวนองุ่นของพระยาห์เวห์จ่อมทัพคือพงศ์พันธุ์อิสราเอล
และคนยูดาห์เป็นต้นไม้ที่พระองค์ทรงปิดยีนดี’ อิสยาห์ 5:7 เนื้อชนชาตินี้
พระเจ้ได้ทรงประทานสิทธิพิเศษอันยิ่งใหญ
ทรงอวยพระพรแก่เขาอย่างมั่งคั่งจากความดีอันอุดมของพระองค์
พระองค์ทรงมุ่งหวังให้เขาถวายเกียรติแด่พระองค์โดยเกิดผล
พวกเขาจะต้องสำแดงหลักการแห่งอาณาจักรของพระองค์ ท่ามกลางโลกที่ล้มลงในบาปและความชั่วร้าย
พวกเขาจะต้องเป็นผู้แทนพระลักษณะของพระเจ้”

“ในฐานะที่พวกเขาเป็นสวนองุ่นขององค์พระผู้เป็นเจ้
พวกเขาจะต้องเกิดผลที่แตกต่าง โดยสิ้นเชิงจากผลของบรรดาประชาชาติคนต่างศาสนา
ชนชาติเหล่านี้ผู้บุชารูปเคารพได้ปล่อยตัวให้กระทำความชั่วช้า ความรุนแรงและอาชญากรรม ความโลภ
การกดขี่ และการประพฤติอันเสื่อมทรามที่สุด ล้วนถูกปล่อยปละให้เป็นไปโดยไร้การยับยั้ง ความชั่วช้า
ความเสื่อมทราม และความทุกข์ยาก เป็นผลของต้นไม้นี้ที่เน่าเสีย
แต่ผลที่เกิดบนเถาองุ่นซึ่งพระเจ้ทรงปลูกนั้น จะต้องอยู่ในความแตกต่างอย่างเด่นชัด”

“เป็นสิทธิพิเศษของชนชาติยิวที่จะเป็นตัวแทนสำแดงพระลักษณะของพระเจ้
ตามที่ได้ทรงสำแดงแก่โมเสส ในคำตอบต่อคำอธิษฐานของโมเสสที่ว่า
‘ขอทรงสำแดงพระสิริของพระองค์แก่ข้าพระองค์’ องค์พระผู้เป็นเจ้ได้ทรงสัญญาว่า
‘เราจะให้บรรดาความดีของเราผ่านไปต่อหน้าเจ้’ Exodus 33:18, 19.
‘และพระยาห์เวห์เสด็จผ่านไปข้างหน้าเขา และทรงประกาศว่า พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์พระเจ้
ผู้ทรงพระเมตตาและพระกรุณา ทรงกริ้วช้า และบริบูรณ์ด้วยความดีและความจริง
ทรงสำแดงพระเมตตาต่อคนเป็นพัน ๆ ทรงอภัยความชั่วช้า การละเมิด และบาป’ Exodus 34:6, 7.
นี่คือผลซึ่งพระเจ้ทรงปรารถนาจากประชากรของพระองค์ ในความบริสุทธิ์แห่งอุปนิสัยของพวกเขา
ในความบริสุทธิ์แห่งชีวิตของพวกเขา ในความเมตตาและความรักมั่นคงและความสงสารของพวกเขา
พวกเขาจะต้องสำแดงว่า ‘พระราชบัญญัติของพระยาห์เวห์นั้นสมบูรณ์
และทำให้จิตวิญญาณกลับคืนสู่สภาพเดิม’ Psalm 19:7.”

“โดยชนชาติยิว พระเจ้ทรงมีพระประสงค์ที่จะประทานพระพรอันอุดมแก่ชนทุกชาติ โดยผ่านอิสราเอล
หนทางจักต้องได้รับการเตรียมไว้สำหรับการแผ่ขยายแห่งความสว่างของพระองค์ไปทั่วทั้งโลก
บรรดาประชาชาติของโลก โดยการดำเนินตามธรรมเนียมอันเสื่อมทราม ได้สูญเสียความรู้จักพระเจ้ไป
กระนั้น ด้วยพระเมตตาของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงลบพวกเขาให้สูญสิ้นไปจากการดำรงอยู่
พระองค์ทรงมีพระประสงค์ที่จะประทานโอกาสแก่พวกเขาให้ได้รู้จักพระองค์ผ่านทางคริสตจักรของพระองค์
พระองค์ทรงกำหนดว่าหลักการทั้งหลายที่ทรงสำแดงผ่านประชากรของพระองค์จะเป็นวิถีทางแห่งการฟื้นฟู

พระฉายาทางศีลธรรมของพระเจ้าในมนุษย์”

“ก็เพื่อให้พระประสงค์นี้สำเร็จลุล่วง

พระเจ้าจึงทรงเรียกอับราฮัมให้ออกมาจากท่ามกลางญาติพี่น้องผู้บุชารูปเคารพของเขา และทรงบัญชาให้เขาอาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน ‘เราจะกระทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ชาติหนึ่ง’ พระองค์ตรัสว่า ‘และเราจะอวยพรเจ้า และจะกระทำให้นามของเจ้ายิ่งใหญ่ และเจ้าจะเป็นพร’ ปฐมกาล 12:2”

“บรรดาเชื้อสายของอับราฮัม คือยาโคบและลูกหลานของท่าน ถูกพาลงไปยังอียิปต์ เพื่อว่าในท่ามกลางชนชาติใหญ่และชั่วร้ายนั้น พวกเขาจะได้สำแดงหลักการแห่งอาณาจักรของพระเจ้า ความซื่อตรงของโยเซฟและงานอันน่าอัศจรรย์ของท่านในการรักษาชีวิตของชนชาวอียิปต์ทั้งปวงไว้ เป็นภาพแทนแห่งพระชนม์ชีวิตของพระคริสต์ โมเสสและอีกหลายคนเป็นพยานฝ่ายพระเจ้า”

“ในการทรงนำอิสราเอลออกจากอียิปต์นั้น

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงฤทธานภาพและพระเมตตาของพระองค์อีกครั้งหนึ่ง พระราชกิจอันอัศจรรย์ของพระองค์ในการช่วยพวกเขาให้พ้นจากความเป็นทาส และวิธีที่พระองค์ทรงดำเนินกับพวกเขาระหว่างการเดินทางในถิ่นทุรกันดาร มิได้มีไว้เพื่อประโยชน์ของพวกเขาเท่านั้น

แต่สิ่งเหล่านี้จะต้องเป็นบทเรียนเชิงประจักษ์แก่บรรดาประชาชาติที่อยู่โดยรอบ

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงพระองค์เองว่าเป็นพระเจ้า

ผู้ทรงอยู่เหนืออำนาจและความยิ่งใหญ่ทั้งปวงของมนุษย์

หมายสำคัญและการอัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อประชากรของพระองค์นั้น

ได้สำแดงฤทธิเดชของพระองค์เหนือธรรมชาติ และเหนือบรรดาผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในหมู่ผู้กราบไหว้ธรรมชาติ พระเจ้าทรงผ่านแผ่นดินอียิปต์อันหยิ่งผยอง

เช่นเดียวกับที่พระองค์จะทรงผ่านไปทั่วแผ่นดินโลกในวาระสุดท้าย ด้วยไฟและพายุ

แผ่นดินไหวและความตาย พระผู้ทรงเป็น “เราเป็น” ผู้ยิ่งใหญ่ ได้ทรงไถ่ประชากรของพระองค์

พระองค์ทรงนำพวกเขาออกจากแผ่นดินแห่งความเป็นทาส พระองค์ทรงนำพวกเขาผ่าน

‘ถิ่นทุรกันดารใหญ่และน่าสะพรึงกลัว ซึ่งมีงูพิษ แมงป่อง และความแห้งแล้ง’ เฉลยธรรมบัญญัติ 8:15

พระองค์ทรงกระทำให้น้ำไหลออกมาแก่พวกเขาจาก ‘หินเหล็กไฟ’ และทรงเลี้ยงพวกเขาด้วย

‘ข้าวจากฟ้าสวรรค์’ สดุดี 78:24 “เพราะ” โมเสสกล่าวว่า “ส่วนของพระยาห์เวห์คือประชากรของพระองค์

ยาโคบเป็นส่วนมรดกของพระองค์ พระองค์ทรงพบเขาในแผ่นดินกันดาร

และในถิ่นทุรกันดารอันว่างเปล่าและครวญคราง พระองค์ทรงนำเขาไปรอบ ๆ พระองค์ทรงสั่งสอนเขา

พระองค์ทรงรักษาเขาไว้ดุจแก้วตาดวงพระเนตรของพระองค์ ดุจนกอินทรีปลุกรังของตน

กระพือปีกอยู่เหนือลูกของมัน กางปีกออก รับมันไว้ แบกมันไว้บนปีกของตน ฉันท

พระยาห์เวห์องค์เดียวก็ทรงนำเขา และไม่มีพระต่างด้าวองค์ใดอยู่กับเขา” เฉลยธรรมบัญญัติ 32:9–12

ด้วยประการฉะนี้ พระองค์จึงทรงนำพวกเขามาถึงพระองค์เอง

เพื่อพวกเขาจะได้อาศัยอยู่ภายใต้ร่มเงาแห่งองค์ผู้สูงสุด”

“พระคริสต์ทรงเป็นผู้นำของชนชาติอิสราเอลในการพเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารของพวกเขา

พระองค์ผู้ทรงถูกห่อหุ้มอยู่ในเสาเมฆในเวลากลางวันและในเสาเพลิงในเวลากลางคืน

ได้ทรงนำและทรงชี้ทางแก่พวกเขา พระองค์ทรงพิทักษ์พวกเขาให้พ้นจากภัยอันตรายในถิ่นทุรกันดาร

พระองค์ทรงนำพวกเขาเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญา

และต่อหน้าบรรดาประชาชาติทั้งหลายที่มีได้ยอมรับพระเจ้า

พระองค์ทรงสถาปนากษัตริย์อิสราเอลให้เป็นกรรมสิทธิ์ที่ทรงเลือกสรรของพระองค์เอง

เป็นสวนองุ่นขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

“พระดำรัสของพระเจ้าได้ทรงมอบไว้แก่ชนชาตินี้ พวกเขาถูกล้อมรอบไว้ด้วยข้อกำหนดแห่งพระบัญญัติของพระองค์ อันเป็นหลักการณ์รันดรแห่งความจริง ความยุติธรรม และความบริสุทธิ์ การเชื่อฟังหลักการเหล่านี้จะเป็นเครื่องคุ้มครองพวกเขา เพราะจะช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการทำลายตนเองด้วยการประพฤติอันเป็นบาป และตั้งหอคอยในสวนองุ่น พระเจ้าได้ทรงตั้งพระวิหารบริสุทธิ์ของพระองค์ไว้ท่ามกลางแผ่นดินนั้น”

“พระคริสต์ทรงเป็นผู้ทรงสั่งสอนของพวกเขา ดังที่พระองค์ได้ทรงสถิตกับพวกเขาในถิ่นทุรกันดาร ฉะนั้นพระองค์ก็ยังทรงเป็นพระอาจารย์และผู้นำทางของพวกเขา ในพลับพลาและในพระวิหาร พระสิริของพระองค์สถิตอยู่ในเขคินาอันบริสุทธิ์เหนือพระที่นั่งกรรณา เพื่อพวกเขา พระองค์ทรงสำแดงอย่างต่อเนื่องถึงความมั่งคั่งแห่งความรักและความอดทนของพระองค์”

“พระเจ้าทรงประสงค์จะทรงกระทำให้ชนชาติอิสราเอลผู้เป็นประชากรของพระองค์เป็นที่สรรเสริญและเป็นสง่าราศี พระองค์ได้ประทานสิทธิพิเศษฝ่ายจิตวิญญาณทุกประการแก่พวกเขา พระเจ้ามิได้ทรงหวังสิ่งใดอันเป็นคุณต่อการหล่อหลอมอุปนิสัยที่จะทำให้พวกเขาเป็นผู้แทนของพระองค์เอง”

การเชื่อฟังของพวกเขาต่อพระบัญญัติของพระเจ้าจะทำให้พวกเขาเป็นที่ยอมรับในด้านความเจริญรุ่งเรือง ต่อหน้าประชาชาติทั้งหลายของโลก

พระองค์ผู้ทรงสามารถประทานปัญญาและความชำนาญในงานประณีตทุกอย่างแก่พวกเขา จะทรงดำเนินต่อไปในการเป็นครูของพวกเขา

และจะทรงยกย่องและเชิดชูพวกเขาผ่านการเชื่อฟังต่อพระบัญญัติของพระองค์ หากพวกเขาเชื่อฟัง พวกเขาจะได้รับการปกป้องจากโรคภัยที่ทำให้ประชาชาติอื่นทั้งหลายต้องทนทุกข์

และจะได้รับพระพรด้วยกำลังแห่งสติปัญญา พระสิริของพระเจ้า

พระบรมเดชานุภาพและฤทธานุภาพของพระองค์

จะต้องได้รับการสำแดงในความเจริญรุ่งเรืองทั้งสิ้นของพวกเขา

พวกเขาจะต้องเป็นอาณาจักรแห่งปุโรหิตและเจ้านาย พระเจ้าทรงจัดเตรียมทุกสิ่งทุกอย่างที่เอื้ออำนวยแก่พวกเขา เพื่อให้พวกเขากลายเป็นประชาชาติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดบนแผ่นดินโลก.

“โดยวิธีที่ชัดเจนที่สุดนั้น พระคริสต์ได้ทรงวางพระประสงค์ของพระเจ้าไว้ต่อหน้าพวกเขาผ่านทางโมเสส และได้ทรงกระทำให้เสียใจแห่งความเจริญรุ่งเรืองของพวกเขาเป็นที่ประจักษ์แจ้ง

‘ท่านทั้งหลายเป็นชนชาติบริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน’ พระองค์ตรัส

‘พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงเลือกท่านไว้ให้เป็นชนชาติพิเศษสำหรับพระองค์เอง

เหนือบรรดาชนชาติทั้งสิ้นที่อยู่บนพื้นแผ่นดินโลก.... เหตุฉะนั้น จงรู้เถิดว่า

พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านนั้น พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า เป็นพระเจ้าผู้ทรงสัตย์ซื่อ ผู้ทรงรักษาพันธสัญญา และความเมตตาไว้แก่ผู้ที่รักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ตลอดพันชั่วอายุคน....

เพราะฉะนั้น ท่านจงรักษาพระบัญญัติ กฎเกณฑ์ และคำตัดสินทั้งหลาย ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้

ให้กระทำตาม เหตุฉะนั้น จะบังเกิดขึ้นว่า ถ้าท่านทั้งหลายเชื่อฟังคำตัดสินเหล่านี้ และรักษาและกระทำตาม พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงรักษาพันธสัญญาและความเมตตาซึ่งพระองค์ได้ทรงปฏิญาณไว้แก่บรรพบุรุษของท่าน และพระองค์จะทรงรักท่าน ทรงอวยพรท่าน และทรงทวีจำนวนท่าน

พระองค์จะทรงอวยพรผลแห่งครุภักดิ์ของท่าน และผลแห่งแผ่นดินของท่าน คือข้าวของท่าน หนองน้ำของท่าน และน้ำมันของท่าน ทั้งลูกอ่อนแห่งโคของท่าน และฝูงแกะของท่าน

ในแผ่นดินซึ่งพระองค์ได้ทรงปฏิญาณไว้แก่บรรพบุรุษของท่านว่าจะประทานแก่ท่าน

ท่านจะได้รับพระพรเหนือชนชาติทั้งปวง.... และพระเยโฮวาห์จะทรงนำโรคภัยทุกอย่างไปเสียจากท่าน

และจะไม่ทรงนำโรคร้ายทั้งหลายแห่งอียิปต์ ซึ่งท่านรู้จักกัน มาลงบนท่าน’ เฉลยธรรมบัญญัติ 7:6, 9,

11-15.”

“ถ้าพวกเขาจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์
พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานข้าวสาลีอย่างดีที่สุดแก่พวกเขา
และทรงนำเอาหน้าผิงออกมาจากศิลาให้แก่พวกเขา พระองค์จะทรงให้พวกเขาอิมเอบด้วยอายุยืนยาว
และทรงสำแดงความรอดของพระองค์แก่พวกเขา”

“โดยการไม่เชื่อฟังพระเจ้า อาดัมและเอวาได้สูญเสียเอเดนไป และเพราะความบาป
แผ่นดินโลกทั้งสี่จึงถูกสาปแช่ง แต่หากประชากรของพระเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์
แผ่นดินของพวกเขาจะได้รับการฟื้นฟูให้กลับมีความอุดมสมบูรณ์และความมั่งคั่ง
พระเจ้าเองทรงประทานคำชี้แนะเกี่ยวกับการเพาะปลูกผืนดินแก่พวกเขา
และพวกเขาจะต้องร่วมมือกับพระองค์ในการฟื้นฟูนั้น ดังนั้น
แผ่นดินทั้งหมดซึ่งอยู่ภายใต้การทรงควบคุมของพระเจ้า
จะกลายเป็นบทรียนเชิงประจักษ์แห่งความจริงฝ่ายจิตวิญญาณ
เช่นเดียวกับที่โดยการเชื่อฟังกฎธรรมชาติของพระองค์ แผ่นดินจะบังเกิดผลอันล้ำค่าของมัน
โดยการเชื่อฟังกฎศีลธรรมของพระองค์
ใจของประชาชนก็จะต้องสะท้อนพระลักษณะอันเป็นคุณลักษณะของพระองค์
แม้คนต่างชาติเองก็จะตระหนักถึงความเหนือกว่าของผู้ที่รับใช้และนมัสการพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์”

“‘ดูเถิด’ โมเสสกล่าว ‘ข้าพเจ้าได้สอนกฎเกณฑ์และคำพิพากษาแก่ท่านทั้งหลายแล้ว
ตามที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้
เพื่อให้ท่านทั้งหลายปฏิบัติตามในแผ่นดินซึ่งท่านกำลังจะเข้าไปยึดครองนั้น
เหตุฉะนั้นจงรักษาและปฏิบัติตามเถิด
เพราะนี่คือสติปัญญาและความเข้าใจของท่านทั้งหลายในสายตาของบรรดาประชาชาติ
ซึ่งจะได้ยินกฎเกณฑ์เหล่านี้ทั้งสี่ และกล่าวว่า แน่ทีเดียว
ประชาชาติใหญ่ยิ่งนี้เป็นชนชาติที่มีสติปัญญาและความเข้าใจ
เพราะจะมีประชาชาติใดเล่าที่ยิ่งใหญ่ถึงเพียงนี้ ซึ่งมีพระเจ้าอยู่ใกล้เขา
ดังที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเราอยู่ใกล้เราในทุกสิ่งที่เราร้องทูลต่อพระองค์
และจะมีประชาชาติใดเล่าที่ยิ่งใหญ่ถึงเพียงนี้
ซึ่งมีกฎเกณฑ์และคำพิพากษาอันชอบธรรมอย่างธรรมบัญญัติทั้งหมดนี้
ซึ่งข้าพเจ้าตั้งไว้ต่อหน้าท่านทั้งหลายในวันนี้?’ ฉะฉานบัญญัติ 4:5-8”

“ชนชาติอิสราเอลจะต้องเข้าครอบครองดินแดนทั้งหมดซึ่งพระเจ้าทรงกำหนดไว้แก่พวกเขา บรรดาประชา
ชาติเหล่านั้นที่ปฏิเสธการนมัสการและการปรนนิบัติพระเจ้าเที่ยงแท้จะต้องถูกขับไล่ออกจากกรรมสิทธิ์นั้น
แต่พระประสงค์ของพระเจ้าคือ โดยการสำแดงพระลักษณะของพระองค์ผ่านทางอิสราเอล
มนุษย์ทั้งหลายจะถูกชักนำให้เข้ามาหาพระองค์
คำเชื่อเชียวแห่งชาวประเสริฐจะต้องถูกประกาศแก่ชาวโลกทั้งสี่
โดยผ่านการสั่งสอนเรื่องพิธีถวายสัตวบูชา
พระคริสต์จะต้องได้รับการเชิดชูต่อหน้าบรรดาประชาชาติทั้งหลาย และทุกคนที่มองดูพระองค์จะมีชีวิตอยู่
ทุกคนที่หันจากการบูชารูปเคารพมาสู่นมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้ เช่นเดียวกับราหับชาวคานาอัน
และรุธชาว โมอับ จะต้องเข้าร่วมกับชนชาติที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้ของพระองค์
เมื่อจำนวนชนชาติอิสราเอลเพิ่มมากขึ้น พวกเขาจะต้องขยายอาณาเขตของตนออกไป
จนกว่าอาณาจักรของพวกเขาจะครอบคลุมทั่วทั้งโลก”

“พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะนำชนชาติทั้งปวงให้อยู่ใต้การปกครองอันเปี่ยมด้วยพระเมตตาของพระองค์
พระองค์ทรงปรารถนาให้แผ่นดินโลกเต็มไปด้วยความชื่นบานและสันติสุข
พระองค์ทรงสร้างมนุษย์เพื่อความสุข

และพระองค์ทรงใคร่จะทรงเติมเต็มจิตใจของมนุษย์ด้วยสันติสุขแห่งสวรรค์ พระองค์ทรงปรารถนาให้ครอบครัวทั้งหลายในโลกเป็องกลางเป็นสัญลักษณ์ของครอบครัวอันยิ่งใหญ่ในเป็องบน”

“แต่อิสราเอลมิได้บรรลุพระประสงค์ของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงประกาศว่า
‘เราได้ปลูกเจ้าไว้เป็นเถาองุ่นขึ้นเลิศ เป็นพันธุ์แท้ทั้งหมด
แล้วเหตุไฉนเจ้าจึงกลับกลายเป็นเถาองุ่นต่างพันธุ์อันเสื่อมทรามแก่เราเล่า’ เยเรมีย์ 2:21
‘อิสราเอลเป็นเถาองุ่นเปล่า เขาเกิดผลเพื่อตนเอง’ โยเซยา 10:1 ‘และบัดนี้ ชาวเยรูซาเล็มเอ๋ย
และบุรุษแห่งยูดาห์เอ๋ย ขอท่านทั้งหลายจงวินิจฉัยระหว่างเรากับสวนองุ่นของเราเกิด
ยังจะมีสิ่งใดอีกที่พึงกระทำแก่สวนองุ่นของเรา ซึ่งเราไม่ได้กระทำในนั้น?
ไฉนเมื่อเราคอยหวังให้มันเกิดผลองุ่น จึงเกิดเป็นผลองุ่นป่า? เพราะฉะนั้นบัดนี้ จงพึงเกิด
เราจะบอกท่านว่าเราจะกระทำอะไรแก่สวนองุ่นของเรา เราจะรื้อรั้วของมันออกเสีย แล้วมันจะถูกกินหมด
เราจะพังกำแพงของมันลง แล้วมันจะถูกเหยียบย่ำ เราจะทำให้มันรกร้าง
จะไม่มีกรีดแขนงหรือพรวนดินอีก แต่ต้นหนามและพงหนามจะขึ้นมา
เราจะบัญชาไก่ก่อนแมงด้วยมิให้ไปรยฝนลงบนนั้นด้วย เพราะว่า ... พระองค์ทรงคอยความยุติธรรม แต่ดูเกิด
มีแต่การบีบคั้น ทรงคอยความชอบธรรม แต่ดูเกิด มีแต่เสียงร้องทุกข์’ อีสยาห์ 5:3-7.”

“องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงให้โมเสสวางผลแห่งความไม่ซื่อสัตย์ไว้ต่อหน้าประชากรของพระองค์แล้ว
โดยการปฏิเสธไม่รักษาพันธสัญญาของพระองค์ พวกเขาจะตัดตนเองออกจากชีวิตของพระเจ้า
และพระพรของพระองค์จะไม่อาจมาถึงพวกเขาได้ ‘จงระวัง’ โมเสสกล่าว
‘อย่าให้ท่านลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน โดยมีได้รักษาพระบัญญัติ กฎหมาย
และกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านทั้งหลายในวันนี้
เกลือกว่าครั้นเมื่อท่านได้รับประทานจนอิ่มแล้ว และได้สร้างเรือนอันงดงามและอาศัยอยู่ในนั้น
และเมื่อฝูงโคฝูงแพะแกะของท่านทวีมากขึ้น และเงินทองของท่านทวีมากขึ้น และทุกสิ่งที่ท่านมีทวีมากขึ้น
แล้วใจของท่านก็จะผยองขึ้น และท่านจะลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน....
และท่านจะกล่าวในใจของท่านว่า
กำลังของข้าพเจ้าและฤทธิ์แห่งมือของข้าพเจ้าได้ทำให้ข้าพเจ้าได้ทรัพย์สมบัติขึ้นมา....
และถ้าท่านลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเสียโดยประการใด ๆ และไปติดตามพระอื่น ๆ
ปรณินิบัติและนมัสการพระเหล่านั้น ข้าพเจ้าขอเป็นพยานปรักปรำท่านทั้งหลายในวันนี้ว่า
ท่านจะพินาศอย่างแน่นอน ดังชนชาติทั้งหลายซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงทำลายต่อหน้าท่าน
ท่านก็จะพินาศเช่นนั้น เพราะท่านทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน’
เฉลยธรรมบัญญัติ 8:11-14, 17, 19, 20.”

คำเตือนนั้นมีได้รับการใส่ใจจากชนชาติยิว พวกเขาลืมพระเจ้า
และมองไม่เห็นสิทธิพิเศษอันสูงส่งของตน ในฐานะผู้แทนของพระองค์อีกต่อไป
พระพรทั้งหลายที่พวกเขาได้รับนั้นมีได้นำพระพรมาแก่โลกเลย
ข้อได้เปรียบทั้งสิ้นของพวกเขาถูกนำไปใช้เพื่อการยกย่องตนเองเท่านั้น
พวกเขาปล้นพระเจ้าจากการรับใช้ซึ่งพระองค์ทรงเรียกร้องจากพวกเขา
และพวกเขาปล้นเพื่อนมนุษย์ของตนจากการขึ้นทางศาสนาและจากแบบอย่างอันบริสุทธิ์
ดังเช่นชาวโลกก่อนหน้าท่วม พวกเขาดำเนินตามจินตนาการชั่วร้ายทุกประการแห่งใจของตน
ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงทำให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ดูประหนึ่งเรื่องน่าขัน โดยกล่าวว่า “พระวิหารของพระยาห์เวห์
พระวิหารของพระยาห์เวห์ พระวิหารของพระยาห์เวห์ เป็นสิ่งเหล่านี้” (Jeremiah 7:4)
ขณะเดียวกันพวกเขากลับกำลังบิดเบือนพระลักษณะของพระเจ้า ทำให้พระนามของพระองค์เสื่อมเกียรติ
และทำให้สถานบริสุทธิ์ของพระองค์เป็นมลทิน.

“บรรดาผู้เขาสวณองุ่นซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลสวนองุ่นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ได้ทรยศต่อความไว้วางใจที่ทรงมอบไว้แก่พวกเขา พวกเขาปฏิเสธและบรรดาธรรมาจารย์มิได้เป็นผู้สั่งสอนประชาชนอย่างซื่อสัตย์ พวกเขาไม่ได้ตั้งความดีและพระเมตตาของพระเจ้า ตลอดจนสิทธิเรียกร้องของพระองค์ต่อความรักและการปรนนิบัติรับใช้จากพวกเขา ไว้เบื้องหน้าประชาชนอยู่เสมอ ผู้เขาสวณองุ่นเหล่านี้แสวงหาศักดิ์ศรีของตนเอง พวกเขาปรารถนาจะยึดเอาผลของสวนองุ่นไว้เป็นของตน สิ่งที่พวกเขามุ่งศึกษาใคร่ครวญก็คือการดึงดูดความสนใจและการถวายความเคารพสักการะแก่ตนเอง”

“ความผิดของบรรดาผู้นำเหล่านี้ในอิสราเอลมิได้เป็นเช่นความผิดของคนบาปสามัญ คนเหล่านี้ยืนอยู่ภายใต้พันธกรณีอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดต่อพระเจ้า พวกเขาได้ปฏิญาณตนว่าจะสั่งสอนคำว่า ‘พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า’ และจะนำการเชื่อฟังอย่างเคร่งครัดมาไว้ในชีวิตภาคปฏิบัติของตน แทนที่จะกระทำเช่นนั้น พวกเขากลับบิดเบือนพระคัมภีร์ พวกเขาวางภาระหนักไว้บนมนุษย์ บังคับให้ปฏิบัติพิธีกรรมที่แผ่ไปถึงทุกย่างก้าวของชีวิต ประชาชนดำเนินชีวิตอยู่ในความกระวนกระวายอยู่เสมอ เพราะพวกเขาไม่อาจทำตามข้อกำหนดที่พวกเขาจารย์รับป่าวไว้ได้ เมื่อพวกเขามองเห็นความเป็นไปไม่ได้ที่จะรักษาบัญญัติซึ่งมนุษย์ตั้งขึ้น พวกเขา ก็กลับกลายเป็นคนไม่ใส่ใจต่อพระบัญญัติของพระเจ้า”

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ทรงสั่งสอนประชากรของพระองค์ว่า พระองค์ทรงเป็นเจ้าของสวนองุ่น และทรัพย์สินทั้งสินของพวกเขาในได้ทรงมอบไว้ให้พวกเขาในความไว้วางพระทัย เพื่อให้ใช้เพื่อพระองค์ แต่พวกเขาปฏิเสธและพวกธรรมาจารย์มิได้ปฏิบัติภารกิจแห่งตำแหน่งอันศักดิ์สิทธิ์ของตนประหนึ่งว่าพวกเขา กำลังดูแลทรัพย์สินของพระเจ้า พวกเขาได้กลั่นกรองอย่างเป็นระบบในเรื่องทรัพยากรและโอกาสซึ่งทรงมอบไว้ในความไว้วางพระทัยแก่พวกเขาเพื่อความก้าวหน้าแห่งพระราชกิจของพระองค์ ความโลภและความมั่งคั่งของพวกเขาทำให้แม้แต่คนต่างชาติก็ดูหมิ่นพวกเขา ด้วยเหตุนี้ โลกของคนต่างชาติจึงมีโอกาสที่จะเข้าใจพระลักษณะของพระเจ้าและกฎเกณฑ์แห่งอาณาจักรของพระองค์ผิดไป

“ด้วยพระทัยของพระบิดา พระเจ้าทรงอดทนต่อประชากรของพระองค์ พระองค์ทรงวิงวอนพวกเขาด้วยพระเมตตาที่ประทานให้และพระเมตตาที่ทรงถนอมกลับไป พระองค์ทรงนำบาปของพวกเขามาไว้ต่อหน้าพวกเขาอย่างอดทน และทรงรอคอยการยอมรับของพวกเขาด้วยความอดกลั้น ผู้เผยพระวจนะและทูตทั้งหลายถูกส่งมาเพื่อเร่งเร้าให้ผู้เขาสวณองุ่นยอมรับสิทธิของพระเจ้าเหนือพวกเขา แต่แทนที่จะได้รับการต้อนรับ พวกเขากลับถูกปฏิบัติประหนึ่งเป็นศัตรู ผู้เขาสวณองุ่นได้ข่มเหงและฆ่าพวกเขา พระเจ้าทรงส่งทูตอื่น ๆ ไปอีก แต่พวกเขาก็ได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับกลุ่มแรก เพียงแต่ครั้งนี้ผู้เขาสวณองุ่นได้สำแดงความชิงชังที่เด็ดเดียงยิ่งกว่าเดิม”

“เป็นมาตรการสุดท้าย พระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาตรัสว่า ‘เขาทั้งหลายจะให้ความเคารพพระบุตรของเรา’ แต่การต่อต้านของพวกเขาได้ทำให้เขากลายเป็นผู้มั่งร่ำรวย และพวกเขาพูดกันเองว่า ‘ผู้นี้แหละเป็นทายาท มาเกิด ให้เราฆ่าเขาเสีย แล้วเราจะยึดมรดกของเขา’ แล้วเราก็จะถูกปล่อยไว้ให้ได้ชื่นชมสวนองุ่นนั้น และจะทำกับผลของมันตามใจชอบ”

“พวกผู้ครอบครองชาวียมิได้รักพระเจ้า เพราะฉะนั้นพวกเขาจึงตัดขาดตนเองจากพระองค์ และปฏิเสธทุกพระราชประสงค์แห่งการประนีประนอมอันชอบธรรมของพระองค์ พระคริสต์ ผู้ทรงเป็นที่รักของพระเจ้า เสด็จมาเพื่อทรงยืนยันสิทธิของเจ้าของสวนองุ่น แต่บรรดาผู้เขาสวณองุ่นกลับปฏิบัติต่อพระองค์ด้วยความดูหมิ่นอย่างชัดแจ้ง โดยกล่าวว่า เราจะไมยอมให้คนผู้นี้ปกครองเหนือเรา พวกเขาอิจฉาพระลักษณะอันงดงามของพระคริสต์

วิธีการสั่งสอนของพระองค์สูงส่งกว่าของพวกเขาอย่างมาก และพวกเขาก็หวาดกลัวความสำเร็จของพระองค์ พระองค์ทรงโต้แย้งกับพวกเขา เปิดโปงความหน้าซื่อใจคดของพวกเขา และทรงสำแดงผลอันแน่นอนแห่งแนวทางการกระทำของพวกเขา สิ่งนี้ช่วยพวกเขาจนคลุ้มคลั่ง พวกเขาเจ็บแค้นภายใต้คำตักเตือนที่ไม่อาจปิดปากได้ พวกเขาเกลียดมาตรฐานอันสูงส่งแห่งความชอบธรรมซึ่งพระคริสต์ทรงเสนออยู่เสมอ พวกเขาเห็นว่าคำสอนของพระองค์กำลังทำให้พวกเขาอยู่ในที่ซึ่งความเห็นแก่ตัวของตนจะถูกเปิดโปง และพวกเขาก็ตั้งใจจะฆ่าพระองค์ พวกเขาเกลียดแบบอย่างแห่งความสัตย์จริงและความเลื่อมใสในพระเจ้าของพระองค์ และเกลียดจิตวิญญาณอันสูงส่งยิ่งที่สำแดงออกในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ ชีวิตทั้งสิ้นของพระองค์เป็นการตำหนิความเห็นแก่ตัวของพวกเขา และเมื่อการทดสอบครั้งสุดท้ายมาถึง การทดสอบซึ่งหมายถึงการเชื่อฟังไปสู่ชีวิตนิรันดร์ หรือการไม่เชื่อฟังไปสู่ความตายนิรันดร์ พวกเขาก็ปฏิเสธองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล เมื่อพวกเขาถูกถามให้เลือกระหว่างพระคริสต์กับบาบิโลน พวกเขาร้องว่า 'จงปล่อยบาบิโลนให้เรา!' ลูคา 23:18 และเมื่อปีลาตถามว่า 'ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าจะอย่างไรกับพระเยซู?' พวกเขาก็อธิษฐานว่า 'ให้พระองค์ถูกตรึงกางเขนเถิด' มัทธิว 27:22 'จะให้ข้าพเจ้าตรึงกษัตริย์ของท่านหรือ?' ปีลาตถาม และจากพวกปุโรหิตกับพวกผู้ครอบครองก็มีคำตอบมาว่า 'เรามีได้มีกษัตริย์อื่นนอกจากซีซาร์' ยอห์น 19:15 เมื่อปีลาตล้างมือของตน พลังกล่าวว่า 'ข้าพเจ้าไม่มีความผิดในเรื่องโลหิตของคนที่ชอบธรรมผู้นี้' พวกปุโรหิตก็เข้าร่วมกับฝูงชนผู้เขลา ประกาศอย่างเร่าร้อนว่า 'ขอให้โลหิตของเขาตกอยู่บนเราและบนลูกหลานของเราเถิด' มัทธิว 27:24, 25"

"ดังนั้นบรรดาผู้นำชาวยิวจึงได้ทำการเลือกของตนแล้ว การตัดสินใจของพวกเขาถูกบันทึกไว้ในหนังสือซึ่ง ยอห์นเห็นอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น หนังสือซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถเปิดได้ด้วย ความพยายามทั้งสิ้นที่แฝงอยู่ในการตัดสินใจนี้ มันจะปรากฏต่อหน้าพวกเขาในวันเมื่อหนังสือนี้ถูกเปิดผนึกโดยสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์"

"ชนชาติยิวหวนถอยความคิดที่ว่าตนเป็นผู้โปรดปรานของสวรรค์ และจะต้องได้รับการเช็ดขูดอยู่เสมอ ในฐานะคริสตจักรของพระเจ้า พวกเขาประกาศว่าตนเป็นบุตรของอับราฮัม และรากฐานแห่งความรุ่งเรืองของตนก็ดูมั่นคงแก่พวกเขายิ่งนัก จนถึงกับท้าทายทั้งแผ่นดินโลกและสวรรค์มิให้ผู้ใดพรากสิทธิ์ของตนไปได้ แต่ด้วยชีวิตแห่งความไม่เชื่อสัตย์ พวกเขา กำลังเตรียมตนเองไว้สำหรับการพิพากษาลงโทษจากสวรรค์และ สำหรับการถูกแยกออกจากพระเจ้า"

"ในคำอุปมาเรื่องสวนองุ่นนั้น ภายหลังที่พระคริสต์ได้ทรงพรรณนาต่อหน้าพวกปุโรหิตถึงการกระทำชั่วอันถึงที่สุดของพวกเขาแล้ว พระองค์จึงทรงตั้งคำถามแก่เขาว่า 'ฉะนั้นเมื่อเจ้าของสวนองุ่นมาถึง เขาจะทำประการใดแก่คนเขาสวนเหล่านั้น?' พวกปุโรหิตได้ติดตามเรื่องราวนี้ด้วยความสนใจอย่างยิ่ง และโดยมิได้คำนึงถึงความสัมพันธ์ของเรื่องนี้กับตนเอง พวกเขาจึงร่วมกับประชาชนตอบว่า 'เขาจะทำลายคนช้ำเหล่านั้นอย่างย่อยยับ และจะยกสวนองุ่นของตนให้แก่คนเขาสวนอื่น ซึ่งจะส่งผลของสวนนั้นแก่เขาตามฤดูกาลของมัน'"

"โดยไม่รู้ตัว พวกเขาได้ประกาศคำพิพากษาแห่งความพินาศของตนเองแล้ว พระเยซูทอดพระเนตรพวกเขา และภายใต้พระเนตรอันหยิ่งลึกของพระองค์ พวกเขาเห็นว่าพระองค์ทรงล่วงรู้ความสับสนในใจของตน ความเป็นพระเจ้าของพระองค์ฉายออกต่อหน้าพวกเขาด้วยฤทธานุภาพอันไม่อาจปฏิเสธได้"

พวกเขาเห็นภาพของตนเองในบรรดาคนทำสวนองุ่น และจึงอุทานออกมาโดยไม่สมัครใจว่า
'ขออย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย!'"

พระคริสต์ตรัสถามด้วยความเคร่งขรึมและด้วยความอาดูรว่า "พวกท่านไม่เคยอ่านในพระคัมภีร์หรือว่า
'ศิลาซึ่งช่างก่อสร้างได้ปฏิเสธเสียแล้ว ศิลาที่นั่นเองกลับกลายเป็นศิลามุมเอก
การนี้เป็นการกระทำขององค์พระผู้เป็นเจ้า และเป็นที่อัศจรรย์ในสายตาของเรา'? เหตุฉะนั้น
เราบอกท่านทั้งหลายว่า แผ่นดินของพระเจ้าจะถูกนำไปจากท่าน
และจะประทานแก่ชนชาติหนึ่งซึ่งเกิดผลสมกับแผ่นดินนั้น และผู้ใดล้มลงบนศิลานี้ ผู้นั้นจะถูกทำให้แตกหัก
แต่ศิลานี้จะตกลงบนผู้ใด ผู้นั้นจะถูกบดให้แหลกเป็นผุยผง"

"พระคริสต์คงจะทรงป้องกันหายนะที่กำหนดไว้เหนือชนชาติยิวได้ หากประชาชนได้รับพระองค์
แต่ความอิจฉาและความหวงแหนทำให้พวกเขาแข่งกระด้างอย่างไม่อาจประนีประนอมได้
พวกเขาตัดสินใจว่าจะไม่ยอมรับพระเยซูแห่งนาซาเร็ธว่าเป็นพระเมสสิยาห์
พวกเขาปฏิเสธความสว่างของโลก และนับแต่นั้นเป็นต้นมา
ชีวิตของพวกเขาถูกห้อมล้อมด้วยความมืดมิด ความมืดแห่งเที่ยงคืน
หายนะที่ได้พยากรณ์ไว้ก็มาถึงชนชาติยิว ตัณหาอันดุเดือดของพวกเขาเองซึ่งปราศจากการควบคุม
เป็นเหตุแห่งความพินาศของพวกเขา ในความเดือดดาลอันมืดบอด พวกเขาทำลายกันและกัน
ความหยิ่งผยองอันกบฏและต้อริ้นของพวกเขา นำพระพิโรธของผู้พิชิตชาวโรมันมาสู่ตน
เยรูซาเล็มถูกทำลาย พระวิหารถูกทิ้งให้เป็นซากปรักหักพัง และสถานที่นั้นถูกไถประหนึ่งทุ่งนา
บรรดาบุตรแห่งยูด้าพินาศด้วยรูปแบบความตายอันน่าสยดสยองที่สุด
ผู้คนนับล้านถูกขายไปเพื่อรับใช้เป็นทาสในดินแดนของคนต่างศาสนา"

"ในฐานะชนชาติหนึ่ง พวกยิวได้ล้มเหลวในการทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ
และสวนองุ่นจึงถูกริบไปจากพวกเขา สิทธิพิเศษทั้งหลายที่พวกเขาได้ใช้ในทางที่ผิด
และงานที่พวกเขาได้ดูหมิ่นนั้น ได้ถูกมอบไว้แก่ผู้อื่น"

"อุปมาเรื่องสวนองุ่นนั้นมีได้ประยุกต์ใช้แก่ชนชาติยิวเท่านั้น หากยังมีบทเรียนสำหรับเราด้วย
คริสต์จักรในยุคนี้ได้รับพระราชทานสิทธิพิเศษและพระพรอันยิ่งใหญ่จากพระเจ้า
และพระองค์ทรงคาดหวังผลตอบแทนที่สมควรกัน" อุปมาแห่งพระคริสต์ บทที่ 284-296

พระธรรมโยเอลระบุถึงประวัติศาสตร์ของฝนชุกปลายในวาระสุดท้ายของโลก
ฝนชุกปลายคือข่าวสารคำเตือนสุดท้ายของพระเจ้าซึ่งเป็นของทูตสวรรค์องค์ที่สามในวิวรณ์ บทที่สิบสี่
แม้ว่าฝนชุกปลายจะเป็นสัญลักษณ์แทนข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม
แต่ก็ยังเป็นสัญลักษณ์แทนกระบวนการสื่อสารระหว่างพระภาคพระเจ้าและมนุษยชาติ
ตั้งที่มีนัยไว้โดยน้ำมันทองคำของเศคาริยาห์ ฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดู ไฟจากแท่นบูชา และภาพแทนอื่น ๆ
ฝนชุกปลายมิใช่เป็นเพียงข่าวสาร และกระบวนการสื่อสารระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์เท่านั้น หากยังเป็น
"วิธีวิทยา" แห่งการศึกษาพระคัมภีร์อื่นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์เพียงประการเดียว
ซึ่งดำรงอยู่ในพระวจนะของพระเจ้า วิธีวิทยานั้นคือ "บรรทัดต่อบรรทัด" ของอิสยาห์ที่พบในบทที่ยี่สิบแปด

ณ การเริ่มต้นของอิสราเอลทั้งในสมัยโบราณและในสมัยใหม่ พระเจ้า "เจ้าของสวนองุ่น" ได้ทรงนำอิสราเอล
"ออกมาจากถิ่นทุรกันดาร" ไม่ว่าจะเป็นการเป็นเชลยสี่ร้อยสามสิบปีในอียิปต์ หรือการเป็นเชลยในยุคมืดตั้งแต่
ค.ศ. 538 จนถึง ค.ศ. 1798 อิสราเอลก็ถูกนำออกมาจาก "ถิ่นทุรกันดาร" เพราะ "ถิ่นทุรกันดาร"
เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นทาสและการเป็นเชลย ไม่ว่าจะเป็อิสราเอลตามตัวอักษรในสมัยโบราณ
หรืออิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณในสมัยใหม่ พระเจ้าได้ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากการเป็นเชลยในถิ่นทุรกันดาร
และทรง "สถาปนา" พวกเขาให้เป็น "กรรมสิทธิ์ที่ทรงเลือกสรรไว้สำหรับพระองค์เอง
เป็นสวนองุ่นขององค์พระผู้เป็นเจ้า" ซึ่งถูกเรียกให้เป็นปุโรหิตและเจ้านาย ผู้ซึ่ง "ได้รับมอบหมาย"

สิทธิพิเศษในการเป็นผู้แทน “พระวณะของพระเจ้า” โดยที่ “พระวณะ”
สำหรับอิสราเอลโบราณคือพระราชบัญญัติ
และสำหรับอิสราเอลสมัยใหม่คือทั้งพระราชบัญญัติและคำพยากรณ์ทั้งหลาย

“พระเจ้าทรงเรียกคริสตจักรของพระองค์ในยุคนี้ ดังที่พระองค์ได้ทรงเรียกอิสราเอลในสมัยโบราณ
ให้ยื่นหยัดเป็นความสว่างในแผ่นดินโลก โดยเครื่องมืออันทรงฤทธิ์แห่งความจริง
คือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม
พระองค์ได้ทรงแยกพวกเขาออกจากคริสตจักรทั้งหลายและจากโลก
เพื่อนำพวกเขาเข้าสู่ความใกล้ชิดอันศักดิ์สิทธิ์กับพระองค์เอง
พระองค์ได้ทรงตั้งพวกเขาไว้ให้เป็นผู้รักษาฝากพระราชบัญญัติของพระองค์
และได้ทรงมอบความจริงอันยิ่งใหญ่แห่งคำพยากรณ์สำหรับกาลเวลานี้ไว้กับพวกเขา
เช่นเดียวกับพระวณะศักดิ์สิทธิ์ซึ่งได้ทรงมอบไว้แก่อิสราเอลในสมัยโบราณ
สิ่งเหล่านี้เป็นความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะต้องถ่ายทอดแก่โลก ทูตสวรรค์ทั้งสามแห่งพระธรรมวิวรณ์
บทที่ 14 เป็นตัวแทนของประชากรผู้ยอมรับความสว่างแห่งข่าวสารของพระเจ้า
และออกไปในฐานะผู้แทนของพระองค์เพื่อเปล่งเสียงคำเตือนไปทั่วทุกหนแห่งของแผ่นดินโลก”
Testimonies, volume 5, 455.

อิสราเอลยุคใหม่ได้รับการทรงแต่งตั้งให้ประกาศเสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สามภายใต้อำนาจแห่งฝนชุก
ปลายฤดู ขณะเดียวกันก็สำแดงพระลักษณะของพระคริสต์ในประสบการณ์ส่วนตัวของตนภายใต้อำนาจแห่ง
พระวิญญาณบริสุทธิ์

เสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สามสำเร็จครบถ้วนในระหว่างการเทพะพรของฝนชุกปลายฤดู ในช่วงเวลา
ที่ข่าวสารเรื่องฝนชุกปลายฤดูอันเป็นสันติภาพและความปลอดภัยจอมปลอมกำลังถูกส่งเสริมโดยชนชั้นหนึ่งของ
มนุษย์ผู้มีเมตตาด้วยเล่ห์อย่างน่าอัศจรรย์ คนเหล่านี้คือคนเฒ่าของเอฟราอิมตามที่อิสยาห์กล่าวถึง
และคือบรรดาผู้ติดตามเล่ห์อย่างน่าอัศจรรย์ของโยเอลซึ่งนำองุ่นใหม่ถูกตัดขาดไปจากปากของพวกเขา
ส่วนบรรดาผู้ที่ได้รับข่าวสารฝนชุกปลายฤดูที่แท้จริงนั้น ถูกเป็นภาพแทนโดยดาเนียล มีซาเอล ฮานันยาห์
และอาซาริยาห์ ผู้ซึ่งปฏิเสธอาหารของบาบิโลนเพื่อรับอาหารจากสวรรค์
คนเหล่านี้คือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันผู้ขับร้องบทเพลงของโมเสสและของพระเมษโปดก
แต่รวมทั้งบทเพลงแห่งสวนองุ่นด้วย เพราะอุปมาเรื่องสวนองุ่นนั้นได้สำเร็จครบถ้วนในประวัติศาสตร์ของโมเสส
ณ เบื้องต้นแห่งความสัมพันธ์ตามพันธสัญญาของอิสราเอลโบราณ และได้สำเร็จครบถ้วนอีกครั้ง ณ
ตอนปลายแห่งความสัมพันธ์ตามพันธสัญญาของอิสราเอลโบราณในประวัติศาสตร์ของพระเมษโปดก.

บทเพลงแห่งสวนองุ่นจบลงด้วยการที่ประชากรแห่งพันธสัญญาเดิมถูกทรงผ่านเลยไป
ในขณะที่ประชากรแห่งพันธสัญญาใหม่กำลังถูกอภิเษกกับองค์พระผู้เป็นเจ้า
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงผ่านเลยผู้ที่ตายระหว่างการพเนจรในถิ่นทุรกันดารสี่สิบปี
และทรงเข้าสู่พันธสัญญากับโยชูวาในเวลาเดียวกันกับที่พระองค์กำลังทรงหย่าขาดจากผู้ที่จะต้องตาย องค์พระ
ผู้เป็นเจ้ากำลังทรงหย่าขาดจากอิสราเอลโบราณในเวลาเดียวกันกับที่พระองค์กำลังทรงอภิเษกกับคริสตจักรคริส
เตียน ประวัติศาสตร์ฝ่ายอัลฟาหรือเบื้องต้นนั้นมีโมเสสเป็นผู้แทน และฝ่ายโอเมกามีพระเมษโปดกเป็นผู้แทน
ประวัติศาสตร์ที่ทั้งสองเป็นผู้แทนนั้นคือประวัติศาสตร์แห่งอุปมาเรื่องสวนองุ่น ฉะนั้น บทเพลงแห่งสวนองุ่นของอิ
สยาห์ก็คือบทเพลงของโมเสสและของพระเมษโปดกของยอห์นผู้ได้รับการสำแดงนั่นเอง

เราจะดำเนินแนวความคิดเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป

“ถ้อยคำเหล่านี้มิใช่ถ้อยคำของซิสเตอร์ไวท์ หากเป็นพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า
และผู้สื่อสารของพระองค์ได้มอบถ้อยคำเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า เพื่อให้ข้าพเจ้ามอบแก่ท่านทั้งหลาย
พระเจ้าทรงเรียกท่านทั้งหลายมิให้ทำงานในทางที่ขัดแย้งกับพระองค์อีกต่อไป

ได้มีการประทานคำสั่งสอนมากมายเกี่ยวกับบุคคลที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียน แต่คำสั่งสำแดงลักษณะอุปนิสัยของชาตาน ทั้งในจิตวิญญาณ ในคำพูด และในการกระทำ เป็นการขัดขวางความก้าวหน้าของสังคม และกำลังดำเนินตามทางที่ชาตานกำลังนำพวกเขาไปอย่างแน่นอน ด้วยความใจแข็งกระด้างของพวกเขา เขาได้ยึดกุมอำนาจที่มีได้เป็นของตนโดยประการใด และซึ่งเขาไม่ควรรื้ออำนาจนั้น พระอาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่ตรัสว่า 'เราจะคว่ำลง คว่ำลง คว่ำลง' มนุษย์กล่าวในแบบเทลครีกว่า 'พระวิหารของพระเจ้า พระวิหารของพระเจ้า คือพวกเรา' แต่พวกเขากำลังใช้ไฟสามัญ ใจของพวกเขาได้อ่อนลงและสงบยอมอยู่ใต้พระคุณของพระเจ้า" Manuscript Releases, volume 13, 222.

"ความอดกลั้นของพระเจ้ามีจุดมุ่งหมายอยู่ แต่ท่านทั้งหลายกำลังทำให้จุดมุ่งหมายนั้นสูญเปล่า พระองค์กำลังทรงปล่อยให้สภาพการณ์อย่างหนึ่งเกิดขึ้น ซึ่งท่านทั้งหลายใคร่จะเห็นว่าถูกยับยั้งไว้ในภายใน แต่ถึงเวลานั้นก็จะสายเกินไป พระเจ้าทรงบัญชาเอลียาห์ให้เจิมฮาซาเอลผู้โหดร้ายและเจ้าเล่ห์ให้เป็นกษัตริย์เหนือซีเรีย เพื่อให้เขาเป็นแส้เขียนตีอัสราเอลผู้บุชารูปเคารพ ใครเล่าจะรู้ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงปล่อยให้ท่านทั้งหลายให้ตกอยู่ในความลวงที่ท่านรัก? ใครเล่าจะรู้ว่าบรรดาผู้เทศนาที่สัตย์ซื่อ มั่นคง และเที่ยงตรง อาจเป็นคนสุดท้ายที่จะถวายข่าวประเสริฐแห่งสันติสุขแก่คริสตจักรทั้งหลายของเราผู้เนรคุณ? เป็นไปได้หรือไม่ว่าบรรดาผู้ทำลายนั้นกำลังได้รับการฝึกอยู่แล้วภายใต้มือของชาตาน และเพียงรอการจากไปของผู้ถือธงอีกไม่กี่คนเพื่อเข้ามาแทนที่พวกเขา และด้วยเสียงของผู้พยากรณ์เท็จร้องว่า 'สันติสุข สันติสุข' เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ตรัสสันติสุขนั้นเลย ข้าพเจ้าแทบไม่เคยร้องให้ แต่บัดนี้ข้าพเจ้าพบว่าดวงตาของข้าพเจ้าพรางมัวด้วยน้ำตา น้ำตาคำลังหยดลงบนกระดาดของข้าพเจ้าขณะที่ข้าพเจ้าเขียน เป็นไปได้หรือไม่ว่าอีกไม่นาน คำพยากรณ์ทั้งปวงท่ามกลางเราจะสิ้นสุดลง และเสียงซึ่งได้ปลุกเร้าประชาชนจะไม่รบกวนการหลับไหลฝ่ายเนื้อหนังของเขาอีกต่อไป"

"เมื่อพระเจ้าจะทรงกระทำพระราชกิจอันประหลาดของพระองค์บนแผ่นดินโลก เมื่อมีอันบริสุทธิ์จะมีได้ห้ามหีบพันธสัญญาอีกต่อไป วิบัติจะตกอยู่เหนือประชาชน โอ ขอให้ท่านได้รู้ แม้คือตัวท่านเอง ในวันที่ของท่าน ถึงสิ่งทั้งหลายที่เป็นไปเพื่อสันติสุขของท่าน! โอ ขอให้ประชากรของเราได้กลับใจด้วยกำลังทั้งสิ้น และเชื่อด้วยสุดใจ ดังที่เมืองนั้นเวห้ได้กระทำ เพื่อว่าพระเจ้าจะทรงหันพระพิโรธอันแรงกล้าของพระองค์ไปเสียจากพวกเขา" Testimonies, เล่ม 5, 77.

"หากท่านปล่อยตัวตามความดีร้ายของใจ และด้วยความเยอหยิ่งกับการเห็นว่าตนชอบธรรมไม่ยอมรับสารภาพความผิดของตน ท่านจะถูกปล่อยไว้ให้อยู่ใต้อำนาจการทดลองของชาตาน หากเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยความผิดพลาดของท่านแล้ว ท่านไม่กลับใจหรือไม่สารภาพ พระญาณสอดส่องของพระองค์จะนำท่านให้กลับผ่านพื้นดินเดิมนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ท่านจะถูกปล่อยไว้ให้ทำความผิดพลาดในลักษณะเดียวกันต่อไป ท่านจะยังคงขาดสติปัญญา และจะเรียกบาปว่าความชอบธรรม และเรียกความชอบธรรมว่าบาป การล่อลวงนานับประการซึ่งจะมีอยู่ทั่วไปในยุคสุดท้ายเหล่านี้จะห้อมล้อมท่านไว้ และท่านจะเปลี่ยนผู้นำไป โดยไม่รู้ตัวเลยว่าท่านได้กระทำเช่นนั้นแล้ว" Review and Herald, December 16, 1890.